

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 13C/273/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214216361
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:7214216361.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Oľgou Mičietovou v právnej veci žalobcu DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Mikovíniho 10, Trnava, IČO: 46 713 930, práv. zast. advokátskou kanceláriou advoconsulting, s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 47 253 428 proti žalovanému C. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T. 7, T., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom JUDr. Petrom Dudíčom, zamestnancom Okresného súdu Košice - okolie v konaní o zaplatenie 1.126,59 eura s prísl., takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.126,59 eura od 01.01.2015 do zaplatenia zastavuje.

V prevyšujúcom rozsahu v časti o zaplatenie 1.126,59 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.9.2013 do 31.12.2014 a o zaplatenie 210,39 eura úrokov z omeškania, žalobný návrh zamietá.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 12.6.2014 žiadal žalobca, aby súd rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 1.126,59 eura spolu s jej príslušenstvom ku dňu 27.9.2013 vo výške 210,39 eura a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.126,59 eura od 28.9.2013 do zaplatenia a uplatnil si náhradu trov konania. Na odôvodnenie uviedol, že prijatím návrhu na uzatvorenie Zmluvy o Kreditnej karte došlo dňa 2.9.2008 medzi žalovaným ako klientom a Slovenskou sporiteľňou, ako právnym predchodcom žalobcu, k uzavretiu Zmluvy o Kreditnej karte, ktorej predmetom bolo vydanie kreditnej karty žalovanému a zároveň poskytnutie úveru s úverovým rámcom vo výške 30.000,- Sk (995,81 eura), pričom sa žalovaný zaviazal čerpaný úver splácať formou inkasa minimálnej splátky. Uviedol, že sa zmluvné strany dohodli, že právne vzťahy v zmluve výslovne neupravené, sa budú spravovať Obchodnými podmienkami pre Kreditné karty, Obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie Elektronických služieb a Platobných kariet, vydanými Slovenskou sporiteľňou s účinnosťou od 10.9.2002 a Všeobecnými obchodnými podmienkami vydanými Slovenskou sporiteľňou s účinnosťou ku dňu 1.8.2002. Žalobca uviedol, že žalovaný porušil ust. bodu 10.3 písm. b) a f) Obchodných podmienok pre Kreditné karty, preto Slovenská sporiteľňa dňa 15.12.2010 od Zmluvy o Kreditnej karte s účinnosťou od 31.12.2010 odstúpila a vyzvala žalovaného, aby do 15 dní odo dňa účinnosti odstúpenia od Zmluvy pohľadávku zaplatil. Odstúpenie bolo žalovanému doručené dňa 18.12.2010 a lehota na zaplatenie pohľadávky uplynula dňa 15.1.2010. Žalovaný pohľadávku nezaplatil. Zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou medzi žalobcom a Slovenskou sporiteľňou, a.s., uviedol žalobca, že prešla pohľadávka voči žalovanému na neho - žalobcu, a to vo výške istiny 1.126,59 eura spolu s príslušenstvom vo výške 210,39 eura ku dňu 27.9.2013.

Písomným podaním zo dňa 15.6.2015 žalobca doplnil návrh na začatie konania zo dňa 3.6.2014, v ktorom doplnení uviedol, že žalovaný začal čerpať poskytnutý úverový rámec dňa 23.9.2008 uskutočňovaním výberov kartou, za čo boli Slovenskou sporiteľňou na ťarchu kartového účtu pripisované poplatky za kartové operácie a debetné úroky. V uvedenom období žalovaný zabezpečoval na inkasnom účte dostatok peňažných prostriedkov na zaplatenie minimálnej splátky za dané obdobie. K zmene jeho platobnej disciplinovanosti došlo po prvýkrát v mesiacoch 08, 09 a 10/2010, kedy žalovaný nezabezpečil dostatok peňažných prostriedkov na úhradu minimálnej splátky, čím došlo k jej nezaplateniu za uvedené mesiace. Poslednú úhradu, uviedol žalobca, že žalovaný zrealizoval dňa 16.7.2010 vo výške 50,83 eura, po započítaní ktorej predstavoval zostatok na kartovom účte mínus 965,67 eura. Od tohto momentu žalovaný žiadne ďalšie splátky nezaplatil, i keď v čerpaní úveru ďalej pokračoval. V dôsledku čerpania poskytnutého úverového rámca, ako aj pripisovania kartových poplatkov a debetných úrokov, dochádzalo k navyšovaniu výšky čerpaného úverového rámca a žalovaný žiadnym spôsobom poskytnutý úver nevyrovnal. Žalovaný sa tým dopustil porušenia ustanovenia bodu 10.3. písm. b/ a f/ Obchodných podmienok pre KK, Slovenská sporiteľňa preto odstúpila listom zo dňa 15.12.2010 od zmluvy o kreditnej karte s účinnosťou ku dňu 31.12.2010. Žalobca uviedol, že odstúpenie od zmluvy bolo žalovanému doručené, a to v zmysle ust. bodov 10.3. a 10.5. VOP dňa 18.12.2010 a lehota na zaplatenie záväzku žalovanému márne uplynula dňa 15.1.2011. Žalobca uviedol, že následne žalovaný za účelom splácania pohľadávky uhradil v dňoch 24.3.2011, 15.4.2011, 23.5.2011, 17.6.2011, 20.7.2011, 23.8.2011, 19.9.2011, 20.10.2011, 21.11.2011, 19.12.2011 a 19.1.2012 sumy vo výške po 5,- eur, ktoré Slovenská sporiteľňa započítala v súlade s ust. bodu 5.8. Obchodných podmienok, pričom po ich započítaní predstavoval zostatok na kartovom účte žalovaného stav vo výške mínus 1.192,43 eura. Odvtedy žalovaný žiadne ďalšie splátky nezaplatil. Žalobca uviedol, že žalobou uplatnené úroky z omeškania vo výške 210,39 eura predstavujú neuhradené úroky z omeškania za obdobie od 16.1.2011 do 26.9.2013 v sadzbe 8 % z istiny do 31.1.2013 a v sadzbe 5 % z istiny od 1.2.2013 do 26.9.2013.

Písomným podaním zo dňa 21.7.2015, doručeným súdu dňa 27.07.2015 žalobca oznámil, že berie späť návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny za obdobie od 01.01.2015 do zaplatenia a v tejto časti navrhol konanie zastaviť. Zotrvával na žalobe v časti o zaplatenie 1.126,59 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.9.2013 do 31.12.2014, ktoré vyčíslil sumou 70,84 eura a o zaplatenie 210,39 eura úrokov z omeškania.

Keďže žalovaný sa na adrese trvalého pobytu nezdržiava a žiaden iný jeho pobyt sa súdu nepodarilo zistiť, ustanovil mu v súlade s ust. § 29 ods. 2 a 6 O.s.p. opatrovníka, ktorý ho v konaní zastupoval. Opatrovník žalovaného sa k návrhu, ktorý mu bol riadne doručený, v určenej lehote nevyjadril. Vo veci súd rozhodol za splnenia podmienok uvedených v ust. § 101 ods. 2 O.s.p. dňa 13. mája 2016 v neprítomnosti účastníkov, z ktorých žalobca vzal termín odročeného pojednávania dňa 30. marca 2016 na vedomie a opatrovník žalovaného bol riadne predvolaný, pričom ani jeden z nich sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil a ani nepožiadal z dôležitých dôvodov o jeho odročenie. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a to Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2013, oznámením Slovenskej sporiteľne o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2013, návrhom na uzatvorenie Zmluvy o kreditnej karte zo dňa 22.8.2008, formulárom o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Listom Slovenskej sporiteľne zo dňa 15.12.2010 - odstúpenia od Zmluvy o Kreditnej karte, výpismi z účtu žalovaného (č.l. 57 - 60), prehľadom transakcií na účte žalovaného od 1.1.2011 do 12.6.20115 (č.l. 61), Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne a Obchodnými podmienkami pre kreditné karty Slovenskej sporiteľne, a zistil tento skutkový stav:

Na základe podpísania žalovaným dňa 22.8.2008 Návrhu na uzavretie Zmluvy o Kreditnej karte, vo forme Slovenskou sporiteľňou vyhotoveného predtlačeneho formulára, došlo medzi ním ako klientom a Slovenskou sporiteľňou ako bankou k uzavretiu zmluvy o kreditnej karte a to v súlade s ustanoveniami §269 ods. 2 Obchodného zákonníka, na základe uzavretia ktorej právna predchodkyňa žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava vydala žalovanému elektronickú kreditnú kartu Visa classic s úverovým rámcom 30.000,- Sk/995,82 eura. Žalovaný súhlasil s inkasom peňažných prostriedkov vo výške minimálnej splátky v prospech kartového účtu, ku ktorému banka kreditnú kartu vydala.

Podľa údajov Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, jednalo sa medzi bankou Slovenskou sporiteľňou a žalovaným o spotrebiteľský úver poskytnutý vo výške 30.000,- Sk úverového rámca a to bezúčelový, ktorý mohol žalovaný čerpať bezhotovostne alebo hotovostne použitím kreditnej karty s denným limitom čerpania až do výšky úverového rámca. Úver bol splatný vo výške 5 % z dlžnej sumy, minimálne 500,- Sk/16,60 eura, resp. vo výške 100 % výšky pohľadávky v prípade splácania úveru formou inkasa vo výške pohľadávky. Ročná úroková sadzba úveru bola vo výške 17,9 % p.a. fixná, priemerná hodnota úrokovej miery pre kreditné karty bola vo výške 19,83 % p.a.. Vo formulári v časti 3. písm. e/ boli uvedené poplatky súvisiace s kreditnou kartou.

Slovenská sporiteľňa, a.s., listom z 15.12.2010 žalovanému oznámila, že z dôvodu porušenia podmienok uzavretej zmluvy o kreditnej karte, v súlade s ust. bodu 10.3 písm. b) a f) Obchodných podmienok pre kreditné karty od Zmluvy o kreditnej karte odstupuje a to s účinnosťou ku dňu 31.12.2010. Vyzvala žalovaného, aby najneskôr v lehote do 15 dní od účinnosti odstúpenia nesplatenú pohľadávku, vo výške ku dňu 30.11.2010 1.152,60 eura, uhradil.

Z predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE, uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. Bratislava ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 27.09.2013, súd zistil, že pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. prešla na žalobcu, čím žalobca preukázal aktívnu legitimáciu v konaní.

Listom zo dňa 11.10.2013 Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému oznámila, že v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka pohľadávku vo výške 1.336,98 eura s príslušenstvom postúpila žalobcovi.

Výzvou zo dňa 21.11.2013, žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu. Žalovaný dlžnú sumu nezaplatil. Podľa ust. § 497 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme; b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka).

V zmysle ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

V zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vychádzajúc z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že podpísaním návrhu na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte medzi právnou predchodkyňou žalobcu Slovenskou sporiteľňou a žalovaným bol založený záväzkovo-právny vzťah, na základe ktorého právna predchodkyňa žalobcu vydala žalovanému kreditnú karta s úverovým rámcom vo výške 30.000,- Sk/995,82 eura, ktorá umožňovala žalovanému čerpať hotovostne alebo bezhotovostne bezúčelový úver až do výšky úverového rámca a žalovaný sa zaviazal čerpaný úver splácať formou inkasa minimálnej splátky. Z dôvodu porušenia podmienok uzavretej zmluvy zo strany žalovaného (nedostatok peňažných prostriedkov na účte na úhradu minimálnej splátky), právna predchodkyňa žalobcu dňa 15.12.2010 odstúpila od Zmluvy o kreditnej karte a vyzvala žalovaného na úhradu dlhu v lehote do 15 dní odo dňa účinnosti odstúpenia, ktoré nadobudlo podľa právnej predchodkyne žalobcu účinnosť dňom 31.12.2010, t.j. žalovaný mal pohľadávku vo výške 1.152,60 eura zaplatiť do 15.1.2011. Žalovaný dlžnú sumu nezaplatil. Právna predchodkyňa žalobcu postúpila pohľadávku žalobcovi.

Po postúpení pohľadávky si žalobca ako nový veriteľ pohľadávky podanou žalobou uplatnil na súde nárok na zaplatenie istiny vo výške 1.126,59 eura, kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 210,39 eura vyčíslených do dňa 26.09.2013 a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.126,59 eura od 28.09.2013 do 31.12.2014 (od 01.01.2015 do zaplatenia zobral žalobu čiastočne späť).

Súd bol povinný prednostne, z úradnej moci, keďže sa jedná o spotrebiteľský vzťah, zaoberať sa otázkou premlčania uplatneného nároku, keďže je povinný rešpektovať ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., v zmysle ktorého prejednávajúci orgán prihliada pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania.

Premlčanie je definované ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo. Použitie námietky premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva, v dôsledku čoho nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Vznesením námietky premlčania zaniká nárok, t.j. vynútiteľnosť prostredníctvom súdu, ale subjektívne právo trvá naďalej, jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Všeobecná premlčacia doba pre obchodno-právne vzťahy je podľa ust. § 397 Obchodného zákonníka štvorročná, pritom u občiansko-právnych vzťahov sa podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, právo premlčí za tri roky odo dňa, keď sa mohlo vykonať prvý raz. Postavenie dlžníka v obchodno - právnych vzťahoch je teda podstatne nevýhodnejšie, pretože dlžník musí čeliť podstatne dlhšiemu obdobiu neistoty, v ktorom môže veriteľ voči nemu uplatniť svoj nárok na súde bez možnosti vzniesť námietku premlčania. Po zakotvení právnej úpravy korigujúcej tvrdosti obchodno - právnych noriem v prospech spotrebiteľov, bolo len otázkou času, kedy dlžníci, ako spotrebiteľia, v rámci súdneho konania o nárokoch z absolútnych obchodno-právnych vzťahov poukážu na rozdielnu dĺžku premlčacej doby a budú sa domáhať v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka aplikácie trojročnej premlčacej doby.

Posudzovaný právny vzťah medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalovaným je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, keďže zmluva bola uzavretá medzi veriteľkou, právnickou osobou, ktorá má v predmete podnikateľskej činnosti okrem iného poskytovanie pôžičiek a úverov z vlastných zdrojov a na druhej strane žalovaným - spotrebiteľom, ktorý je fyzickou osobou, ktorému bol úver poskytnutý na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Úverová zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred jej uzavretím. S poukazom na ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (Obchodný zákonník), súd dospel k záveru, že na predmetný spotrebiteľský úver nie je možné aplikovať 4-ročnú premlčaciu dobu podľa Obchodného zákonníka.

V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na zaplatenie zostatku úveru s príslušenstvom, ktoré právo sa premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka, keďže zákon pre uvedené právo neuvádza osobitnú (kratšiu alebo dlhšiu) premlčaciu dobu. Premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz podaním žaloby na súde. Keďže v danom prípade splatnosť úveru nastala dňom 15.1.2011, všeobecná trojročná premlčacia doba uplynula dňom 15.1.2014. Žalobca podal žalobu dňa 12.6.2014 teda v čase, keď bol zjavne jeho nárok premlčaný. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa povinný prihliadnúť na premlčanie ex offa bez toho, aby sa žalovaný premlčania dovoľával v zmysle Občianskeho zákonníka, keďže ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a je ho nutné aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj

nárok uplatnený v tomto konaní. Ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.5.2014, vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom. Vzhľadom na procesný charakter tohto ustanovenia a absentujúce prechodné ustanovenie, bol konajúci súd povinný aplikovať toto ustanovenie a prihliadať na premlčanie ex offo. V dôsledku premlčania práva žalobcu nebolo možné priznať mu uplatnený nárok a preto súd žalobu zamietol.

Pre úplnosť súd uvádza, že právna predchodkyňa žalobcu listom zo dňa 15.12.2010 odstúpila od Zmluvy o Kreditnej karte. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od počiatku zrušuje a zmluvné strany si majú navzájom vrátiť poskytnuté plnenie titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Pre takýto prípad platí dvojročná premlčacia doba. Súd však „odstúpenie od zmluvy zo dňa 15.12.2010“ vyhodnotil ako predčasné zosplatnenie úveru, pri ktorej skutočnosti aplikoval všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu.

Právny zástupca žalobcu, dovolávajúc sa použitia ustanovení obchodného práva a teda štvorročnej všeobecnej premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka na daný právny vzťah, resp. na právo žalobcu vrátenie poskytnutého úveru, na pojednávaní dňa 30.3.2016 poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 9Co/64/2013, ktorý súčasne súdu predložil. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 402/2011-10 z 19.06.2013 i na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.04.2015 sp. zn. 3 MCdo 14/2014, podľa ktorého sa ust. § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka v znení „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“, sa vzťahuje i na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Súd poukazuje i na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.05.2015 sp. zn. 8 MCdo 13/2014, podľa ktorého ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v citovanom znení nadobudlo účinnosť 01.05.2014; právny predpis, ktorého súčasťou je, nemá prechodné ustanovenia, to znamená, že od účinnosti sa zákonodarcom zvolená právna úprava vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

Vo vzťahu k úrokom z úveru a k úrokom z omeškania súd uvádza, že tieto tvoria príslušenstvo pohľadávky a pokiaľ súd konštatoval premlčanie hlavného záväzku, nemôže sa premlčanie hlavného záväzku neprejavíť v premlčaní úrokov z úveru a úrokov z omeškania ako vedľajšieho záväzku (rozsudok NS ČR 21Cdo 681/2006).

V časti, v ktorej žalobca vzal žalobný návrh čiastočne späť, súd konanie podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli. Žalobcovi, ktorý v konaní úspech nemal, náhrada trov konania nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch písomných vyhotoveniach na tunajší Okresný súd Košice II.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods. 1).

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.